

Борба

ПЕСТИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 8 Четвъртък, 18 януари 1973 г.

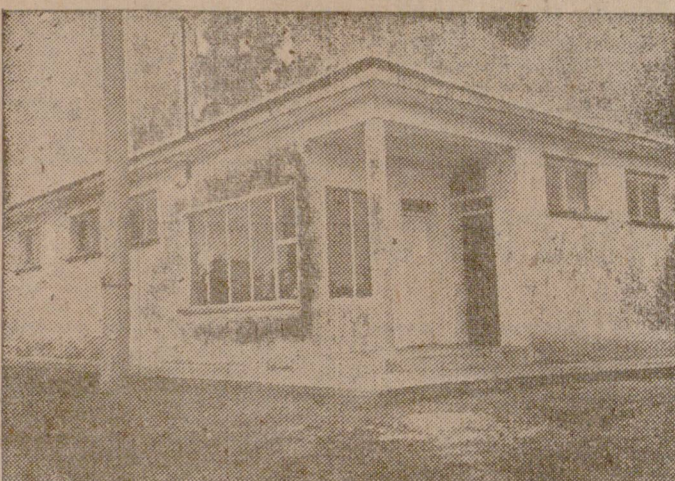
1324

Цена 2 стотинки

Год XXX

Под шефството на в. „Борба“ — образцови бригадни станове

ПРИМЕРЪТ НА МОРАВА

Сега най-голямата грижа на механизаторите от Моравата е ремонтът на техниката, графикът за който те обсъждат с комсомолския секретар Тодор Стойчев. (Снимка 1) Тялото старание в работата се показва и от полата баня построена в бригадния стан. (Снимка 2) А в минутите на отидан механизаторите не пропускат да се запознаят с последните новини в спретнатия и уютен клуб. (Снимка 3)

Снимки: Иван РУСКОВ

Капиталовложение с неподозирано висока ефективност • В името на централната фигура на село — механизатора

Смело може да се каже, че по отношение на условията на работа, стопанството в Моравата е изпреварило по-вечето от останалите ТНСС с няколко години. Естественият и оправдан стремеж на стопанството и партийното ръководство да се създадат най-добри условия, да се облекчи трудът на животновъди и механизаторите, да се увеличи богатите плодове. За механизаторите проблемът е решен окончателно с новия бригаден стан. Баня и мивка с постоянно течаща топла вода, гардероби, помещението за отидан, навеси за машините — всичко, за което на много места още се говори, тук вече е действителност. Условието, при които работят моравските механизатори, малко се различават от тези на фабричните работници и това до голяма степен предопределя трайния интерес към тази професия в селото и нейното непрекъснато растящо значение за стопанството.

Навярно стопанството и партийното ръководство ще да има много по-малко неприятности, ако не беше направило нищо. Но председателят Йордан Георгиев, зашто неговите заслуги не могат да се пренебрегнат в никакъв случай, и останалите ръководители проявяват учудваща далновидност, когато преди 5—6 години се заеха с изграждането на тракторния стан. За кого ли не е ясно, че с всяка изминала година механизацията засилва своите позиции в селското стопанство и в същото време, че тази механизация без добре подготвени кадри губи до голяма степен своята ефективност. Именно за това може да се твърди, че започнатото преди години в Моравата беше прицелено не къде да е, а в бъдеще то. Към веригата механизация — кадри бе прибавено още едно звено — условия за работа. Отправната точка, от която тръгнаха, беше разбирането, че хората, които ежегодно дават на стопанството продукция за повече от милион, заслужават да се похарчат за тях няколко десетки хиляди лева. И както потвърждават резултатите, това се оказа

капиталовложение с неподозирано висока ефективност.

Вече стана дума веднъж за тези, които свиват ръце и се стъпват пред първата трудност, ще повторим — в Моравата нищо не стана изведнъж, имаше много трудности, много неприятности, имаше комисии и проверки, председателите биха могли да разкажат на които се интересуват, какво е препатил. Но партийното и стопанското ръководство

настояваха, упорствуваша в името на човека, в името на централната фигура в нашето селско стопанство — механизатора. И победиха. А един от механизаторите каза: „Ние няма какво повече да искам. Сега трябва да искат от нас. Ние сме длъжни да дадем всичко, каквото можем.“

Тези думи не се нуждаят от коментар.

Николай ТОМОВ

Решенията на Седмия конгрес на БПС — в живота

В четвъртък във Велико Търново се състоя пленум на Окръжния комитет на профсъюза на работниците от хранително-вкусовата промишленост. Доклад за изпълнение на решенията на февруарския пленум на ЦК на БКП и Седмия конгрес на Българските професионални съюзи направи и пленимът на ОКПС на работниците от търговията. Доклад прочете Стоян Белчев, председател на Окръжния комитет на профсъюза на работниците от търговията.

Участие в работата на пленума взеха Витан Цветанов, председател на ЦКПС по хранително-вкусовата промишленост и Иван Златев, председател на Окръжния съвет

на Българските професионални съюзи.

Оценка за изпълнение на решенията на февруарския пленум на ЦК на БКП и VII конгрес на Българските професионални съюзи направи и пленимът на ОКПС на работниците от търговията. Доклад прочете Стоян Белчев, председател на Окръжния комитет на профсъюза на работниците от търговията.

В работата на пленума участва Петър Цеклов, председател на ЦКПС на работниците от търговията.

(Соб. инф.)

Семинар с рационализаторите

Вчера във Велико Търново се състоя семинар по рационализаторската дейност. При съдействието на председателя на съветите за техническо творчество, зав. бюро рационализации, председатели на ТНТМ

в окръга. За измененията и допълненията на нормативните документи по рационализаторското движение и за начините за стимулиране на икономическия ефект на изобретенията и рационализациите говориха Владимир Врана и Даринка Славейкова от Института за изобретения и рационализации в София.

(Соб. инф.)

ЧЕТЕТЕ

на втора страница „ГОЛЕМИЯТ ДЪЛГ ДА БЪДЕШ МАЙКА“.

Многодетни майки разказват за щастието в своя дом, за радостта, която носят децата в семейството.

С РАДОСТТА НА ХОРАТА

По-богат асортимент от стоки за народно потребление • Във Велико-търновския филиал на НИПКИБОКС — ползотворно сътрудничество с науката • И още нещо за техническия прогрес

Сега е зима и по магазините мъжете търсят смядовски радиатори. Знае се, че те са малки, спретнати и висококалорични, но навярно на малцина е известно, че тези радиатори са конструирани в НИПКИБОКС — филиал на Велико-търновския НИПКИБОКС. От тук са „излезли“ и още много нови изделия, предназначени да задоволяват битовите нужди на населението от страната.

Самият през миналата година във Велико-търновския филиал на Научноизследователския и проектно-конструкторския институт по битово обслужване и комунално стопанство бяха усвоени над 30 нови изделия — предмети за народно потребление и машини, автомати и технологии за производство на стоки за широката потребност. Разработени бяха и 5 научни теми. За качеството на новостите красноречиво говори фактът, че сред 168-членния колектив на филиала, който участва в разработките, има двама научни сътрудници, 14 инженери, 46 средни

техници, а средният разред на работниците от прототипната група е седми.

Още през годината на своето създаване колективът установи тесни връзки в Висшия машино-електротехнически институт — София. За укрепване на филиала тези връзки се превърнаха в ползотворно сътрудничество. Вече успешно са решени две задачи в областта на шамповката, а сега се работи по създаването на автоматична линия за заваряване на тръби с малък диаметър (6 — 32 мм) и инсталация за химикотермична обработка чрез тлеещ електрически разряд. Съвместно с института се подготвя и издаването на пълен атлас на шампи — едно ценно помагало за специалисти от цялата страна.

С габровския Висш машино-електротехнически институт филиалът сътрудничи по конструираната разработка на машина, а през 1973 г. се предвижда съвместна работа и с ВМЕИ — Варна по проблемите на електроавтоматиката.

Това сътрудничество на НИПКИБОКС с науката дава добри плодове: изделията винаги се предават с оценка „А“, на търговските договорания всякога са получавани златни точки.

През тази година работата на филиала ще бъде съсредоточена главно върху създаването на нови предмети за народно потребление и срокното усвояване на тяхното производство. По-характерните задачи от годишния план са: многофазен компресор с универсално действие за домашни нужди, гама плодови изстивачки, комплект кухненски прибори, автоматично съгъваеми чадъри, технологична линия за изработка на изкуствено дишаща кожа тип „Фодра“ и други.

Това е в пълно съответствие с програмата на Партията за повишаване жизненото равнище на народа. Изискванията са големи, но колективът на филиала е млад (средна възраст 28-30 години) и не се бои от отговорност. Тук се

получава техническа литература и различни предмети за домашен бит от много страни в Европа и света. Конструкторите са в пряк допир с техническия прогрес в своята област и това облекчава тяхната работа по създаването на нови изделия.

Техническият прогрес тук има и други измерения. Тази година за Строителното управление — Велико Търново ще бъдат изработени по рационализаторско предложение на строителите 4 машини за огъване на арматура. Подобни предложения се очаква да постъпят и от други предприятия в окръга. По такъв начин филиалът ще се превърне в истински завод на рационализаторите.

За участието на комсомолците в Шестия преглед на ТНТМ (миналогодешното им участие е незадоволително) се разработва специална програма. С това задачите по усвояването на нови изделия ще се увеличат.

Младият колектив живее с радостта и грижите на хората. И затова с постоянство и ентузиазъм се стреми да въвежда постиженията на техническия прогрес в техния домашен бит.

Йордан ВЕЛИКОВ

ЗА ОЩЕ ПО-ЕФЕКТИВНА КОМСОМОЛСКА РАБОТА НА ХИМКОМБИНАТА

Вчера в Свищов се състоя съвместно заседание на бюрото на Окръжния комитет на Комсомола и на комбинатския комитет на ДКМС при химкомбинат „Свилюза“. Присъстваха Иван Димитров — секретар на ОК на БКП — Свищов, и Михаил Арнаудов — зам.-директор по социално-битовите въпроси на Химкомбината. За седането откри и ръководил приетият секретар на Окръжния комитет на ДКМС — Дрънги Драгнев. Той подчерта, че досега младежката дейност в комбината е била ръководена от общостроителния комитет на Комсомола. Сега, когато са въведени в експлоатация ремонтно-механичният завод, ТЕЦ и Целулозният завод и пред пускането на Шапелния завод, е крайно важно да се утвърди самостоятелна комсомолска организация. Към нея, както и преди Окръжният комитет на ДКМС поема големи отговорности за шефство и помощ, но едновременно поставя и важни неотложни задачи и ще изиска изпълнението им. Във въведените в експлоатация зена работят над 1300 младежи, обединени в най-голямата комсомолска организация. И напредъкът ще играе решаваща роля за реализиране на насрещните планове, за изпълнение на голе

мите задачи, които стоят пред Химкомбината по изпълнение на решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП.

Секретарят на комбинатския комитет на ДКМС янж. Никола Абаджиев изтъкна, че главното направление на дейността на организацията ще бъде повишаване квалификацията на младежите, организиране на младежки трудови единици с цел да се на товарят още по-пълно проектните производствени мощности, да се увеличи производителността на труда, да се достигнат световните показатели. Членовете на двете бюро размениха мисли върху проблемите на комсомолския контрол, моралните фактори и стимули в съревнованието, върху по-ефективното прилагане почините на Петър Брайков и на кремиковските комсомолци, за да овладеят майсторството и достигне успехите на челниците в труда и учението. За класово-партийното и военно-патриотичното възпитание, културно-масовата работа, някои организационни и практически въпроси бяха приети съвместни решения. Като цяло те са насочени към подобряване дейността на комбинатската комсомолска организация.

Веселин ХРИСТОВ

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

100 ГОДИШНИНАТА ОТ ГИБЕЛТА НА ЛЕВСКИЩЕ БЪДЕ ОТБЕЛЯЗАНА И В ЧУЖБИНА

След един месец българският народ ще отбележи с чувство на дълбока почит, признателност и патриотична гордост 100-годишнината от гибелта на Апостола на свободата Васил Левски, гениалния стратег на национално-освободителното ни движение.

Зедно с нашия народ много приятелски нам страни, куд

турни и научни институти, дружества за дружба и сътрудничество с България ще чествуват тази годишнина. Във връзка с това Комитетът за приятелство и културни връзки с чужбина подготви и изпрати в много страни голяма фотозложба „100 години от гибелта на Васил Левски“.

ПРОИЗВОЛ НА ИЗРАЕЛСКИТЕ ОКУПАТОРИ

РИМ, 17 януари (БТА) — На пресконференция в италианската столица министър-председателят на Израел Голда Меир заяви, че на срещата в Ватикана с папа Павел шести е бил разглеждан въпросът за Ерусалим и за светите места. Тя отново потвърди, че воденият от Тел Авив курс спрямо окупираната арабска част на Ерусалим няма да се измени. „По въпроса за Ерусалим, казва тя, няма нищо ново. Израел неведнъж е излагал своето становище по него.“

Както е известно, израелските власти в окупираните територии разрушават нелегални арабски квартали, и на тяхно място изграждат еврейски селища. Местното население бива изгонвано от своите домове. Окупаторите възнамеряват да създават в околностите на Ерусалим 13 военизирани селища. Според съобщение на израелското министерство на жилищното строителство до 1975 година се предвижда да се заселят в източната част на Ерусалим 65 000 евреи.

НЕВИЖДАНИ МЕРКИ ЗА СИГУРНОСТ

НЮ ЙОРК, 17 януари (БТА) — Повече от 10 000 полиция и тайни агенти ще пазят буквално всеки сантиметър от маршрута на официалния кортеж по „Пенсилвания авеню“ във Вашингтон в събота, на 20 януари, когато Ричард

Никсън ще положи клетва при започване на втория си президентски мандат. Това ще бъде най-грижливо и най-строго охраняваната церемония при встъпване в длъжност на американски президент.

НАСТЪПЛЕНИЕ СРЕЩУ СРЕДСТВАТА ЗА МАСОВА ИНФОРМАЦИЯ

НЮ ЙОРК, 17 януари (БТА) — В САЩ се засилват голямата срещу средствата за масова информация и на първо място, срещу печата и телевизията, съобщава ТАСС. Според изявления на директора на правителственото управление за политиката в областта на далечната връзка Клей

Уайтхед, в Белия дом се раз работва законопроект за отговорността на собствениците на телевизионни компании за предаваната от тях информация. Целта на законопроекта е да не се допуснат критики по адрес на правителството и на водената от него политика.

НОВ СПОР МЕЖДУ МАЛТА И ВЕЛИКОБРИТАНИЯ

ЛОНДОН, 17 януари (БТА) — Според съобщения, получени от Ла Валета вчера правителството на Малта е влязло във владение на парцел земя, на който англичаните имат няколко сгради и комуникационни инсталации. Малтийското правителство съобщава, че тази земя е държав-

на собственост и че е била включена в англо-малтийското споразумение за използване на британските бази на острова. Великобритания твърди обратното и предявява претенции към парцела за срок от седем години, докато трае споразумението.

КАКВО СЕ КРИЕ ЗАД „ИКОНОМИЧЕСКОТО ЧУДО“ В БРАЗИЛИЯ?

ХАВАНА, 17 януари (БТА) — Западният печат непрекъснато възхвалява „икономическото чудо“ в Бразилия, почита го по време на управлението на военния режим. И наистина Бразилия е единствената страна в „третия свят“, където националният доход на глава от населението през 1971 година се е увеличил с 6 на сто.

Но какво се крие зад тази цифра? Според официални (значително занижени) данни само 5 на сто от население-

то на тази огромна страна получава една трета от дохода, а доходите на 40 на сто от най-бедното население са намалели от 10 на сто. Освен това увеличаването на производството не е свързано с увеличаване на работната ръка. Докато производството се увеличило двукратно, то броят на заетата работна ръка се е увеличил само с 28 на сто. В резултат на това, въпреки икономическия растеж, процентът на заетата работна ръка непрекъснато намалява.

Николай МИЛЧЕВ

ГОЛЕМИЯТ ДЪЛГ ДА БЪДЕШ МАЙКА

По случай 21 януари — Денят на родилната помощ Окръжният съвет на жените и редакцията на в. „Борба“ организира среща с майките от окръга, посветена на големия проблем на нацията — стимулиране на раждаемостта и подобряване работата по отглеждане на децата на жените в светлината на решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП.

Присъствуваха Никола Василев — секретар на Окръжния комитет на Партията, Тодор Попов — председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, Иван Златев — председател на Окръжния съвет на Българските професорски съюзи и Злати Шалаверов — първи заместник-председател на Окръжния народен съвет.

Срещата ръководи председателката на Окръжния съвет на жените Надежда Козлева.

От всички краища на окръга да изразят вълнения си, да споделят мисли за решенията на Декемврийския пленум бяха дошли: Росица Минчева, счетоводителка в „Комунални услуги“ — Свищов, майка на 3 деца, Параскева Ганева, учителка от Велико Търново, 4 деца, Мария Николова, учителка в Лясковец, 3 деца, Дафинка Капукаранова, ревизор в „Маркоп“ — Горна Оряховица, 4 деца, Руска Славова, агрономка в ТКЗС — Стражица, 3 деца, Иванка Събева, изчислителка в ДИП „Рекорд“, Горна Оряховица, 3 деца, Любка Гранжан, фризьорка от Велико Търново, 3 деца, Магда Иванова, учителка в Драганово, 3 деца, Паша Пенкова, бригадир в птицефермата в Долна Оряховица, 3 деца, Богдана Манчева, счетоводителка в ДЗС — Беброво, 3 деца, Гена Вачева, организатор по производството в професионално-учебния център при Радиозавода във Велико Търново, 3 деца. Тук бяха и Пенка Давидова, председателка на градския комитет на Отечествения фронт в Павликени и Бойка Басаркова, председателка на заводския профкомитет при Радиозавода във Велико Търново.

Няма на кого да кажа „како“ или „батко“...

Какво е за децата „психическата бариера“ пред родителите им? Многодетството — радост или непосилно бреме?

Росица Минчева: Дъщеря ми съзря на очи и казва, че иска още едно братче или сестриче. Спомних си то ва, когато веднъж ме срещна една нейна съученичка. По гледна с нажалени очи бебето в количката и каза: „Колко е хубаво у вас! А аз съм сама. Няма на кого да кажа „како“ или „батко“.

Не разбират ли родители те какво става в душата на това дете, какви неоправдани удари понася неукрепналата му психика? Впрочем какви са параметрите на т. н. „психическа бариера“, на този стрих от многото деца?

Параскева Ганева: Веднъж се връщах от училище и срещнах един човек. Не мога да обясня точно как изглеждаше, но имаше някаква отчаяност, някаква пустота и безизходност в изражението на лицето му, в облеклото, във фигурата му. Водеше две деца, каза ми, че търси работа. Жена му умряла. Поискаха да ми даде момиченцето за няколко дни, на гости. Съгласи се. После го попитах ще ми го даде ли завинаги. Не отговори. А то ме стисна за ръката и не се отдели от мен. Не видях майка от две години. Заведох го в къщи. Нямах приготвени дрехи, но го облякох в някаква стара престилчица от най-малкия си син. Толкова беше слабино, че се загуби в нея. Дадох му кукла и излязох на където. През това време си пристигнал съпругът ми. А то казало: „Чичко, от сега нататък на теб ще казвам „татко“, а на дечицата „мамо“. Влизам в къщи, а той ме пита: „Какво е това?“

Отговарям: „Ами дете, не виждате ли? Ами какво ще го правите? „Ще го гледам!“ Това беше целият ми разговор. Сега стана така, че майка ми най-много обича това дете. Трите ми момчета го обичат като родна сестра. Сега всички се радваме на отличничката в класа, на постоянната победителка в математическите олимпиади.

Магда Иванова: Като майки и общественици ние трябва да положим всички усилия, за да премахнем тази „психическа бариера“ у родителите.

Не са ли имали трудностите тези жени, че говорят така? Не са ли били в дългителни? Не са ли се лишили от необходимите неща? Не са ли тичали, за да защитят децата си, надеждата си? И въпреки всичко — радост ли е многодетството или непосилно бреме.

Моите съседи

Съседите. За тях си мисля често, когато видя как жената млада избърсва зачервените очи, мълчи и страда. Така е глухо в схлупената къща! Под наем самотата тук живей, мълчи пиян във късна нощ се връща, на прага само с мрак се прегръща и грубо пей. Но оня ден, пространи на въже, като гнриви бели перепудри запърхаха тъй весело в прането чорпанки детски, пеленки и ето домът притихнал утрото събуди. Съседите дете си бяха взели. А с него в къщи влезе пролетта. И двамата над кошчето запели, люлееха във пелените бели радостта.

Христо МЕДНИКАРОВ

Ние трябва да възприемем линията на поетично поемане на даялата издръжка на подрастващото поколение от обществото.

(Из доклада на Аргумента Т. Живков пред Декемврийския пленум на ЦК на БКП)

„КУЛТУРНИ ХОРА, ПЪК... ЧЕТИРИ ДЕЦА“

Не се чудете на заглавието. То не е плод на ничие въображение.

Дафинка КАПУКАРАНОВА: Дойдох ми гости и чух случайно тази реплика: „Как е възможно? И двамата са културни хора, с образование. А пък... четири деца!“

Тези думи не се нуждаят от коментар. Отделен въпрос е дали многодетството може да се приеме като критерий за културност и степента на образование на родителите. Колкото и парадоксално да звучи, все още има хора, които погрешно смятат, че по-голям брой деца означава по-висока култура. Това е грешка, която трябва да се поправи.

И справедливо можем да се запита — трябва ли

да съществува то заедно с униженост?

Росица МИНЧЕВА: Кога то в Свищов се разбра, че ще имам трето дете, беше истинска сензация. Какви ли обиди не съм търпяла. Хора, от които не съм очаквала то ва, дори са стигали до бруталност. Казвали са ми в очите: „Толкова ли си изпаднала, че ламтиш за тези 500 лева, които се ползват за трето дете?“ Много съзрях пролях. После започнах да приемам хладнокръвно всичко това. Когато излязох за първи път из града след раждането, взех и трите си деца. Научиха и тези, които не знаеха. Изпращаха ме с погледи,

в които почувствах съжаление и присмех.

Колко струва детето на майката? Нима само 500 лева? А общата, щастие? Те колко струват? На този въпрос не биха могли да отговорят самодоволните еснафи, които така жестоко са бръкнали в кална ржка в душата на майката. Тяхната кола, апартамента им струват пари, много пари. Те са свикнали да обръщат всичко в пари. Дори неповторимото, безценното. И не са очаквали такъв отговор от Росица. Гордостта и силата — тези велики качества на българката, родена през вековете. Тя тръгнала и три те си деца по улицата. Не

скрила радостта си, щастие то си. И въпреки без да обръща внимание на погледите, на пипалата им върху себе си.

Иванка СЪБЕВА: Една зима носех двете си близанчета на ръце. Другото ми дете вървеше до мен. Сякаш по удилната минаваше някаква чудо. Всички се обръщаха да ме гледат. Стана ми обидно.

Погледите на хората. Когато са насочени към нея, в тях майката прочита всичко. И се ражда или страда. Защото обща. Защото е майка.

Задаваме ли си понекога въпроса, какво е майката за обществото? Какви са нуждите ѝ? Трудно ли ѝ е с деца

та? Откривали ли сме болката в очите ѝ?

Росица МИНЧЕВА: Какво е отношението на обществото към майката, когато е бременна или с дете в ръце. Поне в свищовските магазини, когато чакат много хора, нито една жена не ѝ отстъпва мястото си. А жените знаят много добре какво е да чакаш на голяма опашка при това положение. Рядко някой мъж ще отстъпи. Но това се посреща с такава негодувание, от останалите, започват такива приказки, че всяка жена би предпочела да се нареди и да чака.

Затова, че си станала майка, затова, че ще падеж живот на човек, имаш право!

ЗА ДА СА ПОВЕЧЕ ТЕЗИ, КОИТО ЩЕ ПОЕМАТ ПЪТЯ НИ

Детските заведения и комунално-битовите услуги — проблеми и перспективи • Изпълняват ли се правителствените разпореждания за правата на майките?

Логично е да се зададе този въпрос. Поне засега не всички са така, че да способстват за генералното решаване на големия проблем на нацията.

Дафинка КАПУКАРАНОВА:

Комунално-битовите услуги са от изключително значение за нас — многодетните майки. Но още като че ли не достигат. В Горна Оряховица например има само две перални. Крайно недостатъчни са. Бават прането по 20 дни.

Любка ГРАНЖАН: От детската градина съм доволна. Добре гледат децата. Само че защо ни задължават да ги вземаме в сряда? Работна смяна, сприват ми е зает. Често простоя няма кой да ги води.

Магда ИВАНОВА: При нас в Драганово има прекрасни условия за отглеждане на децата. Детските градини са достатъчни. Сега ще бъде открит и нов детски дом.

Мария НИКОЛОВА: Трудности срещам при храненето на децата. В нашия град все още няма млечна кухня. Имаме само един магазин за полуготови храна, но в него освен спиртни напитки почти нищо не може да се намери. Сега в Лясковец се откри ед на детска градина за около 100 деца. През второто полугодие ще имаме и нова ас да с около 50 места. Разбира се, както и досега, предимство ще имат децата на многодетните семейства.

Росица МИНЧЕВА: В Свищов детските чеди не са на нужната висота. Помещават се в стари сгради. Наистина полагат се грижи те да се оба

ведат и поддредят, но самата обстановка не е подходяща. Мисля, че съответните служби в градските съвети трябва да проявяват по-голяма заинтересованост при осигуряване на документите, нужни, за да се даде на една многодетна майка медалът „Майчина слава“. Този морален фактор не е без значение.

Иванка СЪБЕВА: Всички ръководители знаят за по-становеното, което регламентира 4-часовия работен ден на майките. Но малко го вземат под внимание. Така е в ЗГТ „Металургия“. Не навсякъде на бременните се дават безплатни закуски. Подкрепям мнението, че децата не трябва да се вземат в сряда. Поне през зимата. Много е трудно. Напоследък сестри те направо ни обиждат, когато стане дума за това. Казват: „Е, какво искате вие сега? Да си захвърлите децата тук и да не ги погледжате цяла седмица!“ Такова изказване направо и отговорникът за детските ясли от градския народен съвет в Горна Оряховица. А може ли майка да захвърли детето си? Тогава защо го е родила?

Гена ВАЧЕВА: В Радиозавода към многодетните майки се отнасят много добре. Ползуваме се от всички предимства. Само не можем да намерим карти за почивка за семейство с три деца.

Пенка ДАВИДОВА: Ще продължим да полагаме усилия за подобряване на условията на детските ясли и градини в града. Имаме уверение за нов детска градина.

Бойка БАСАРКОВА: Основна задача пред заводския профкомитет при Радиозавода е била нинати облекченията на женския труд. В момента имаме 21 жени, които работят на 4-часов работен ден. Трудоустояване бременните. На всички тях се дава безплатна закуска. Много жени споделят, че са прекратили дълги сроковете за ремонт на детските градини. Дори това става по два пъти. Отпуските на родителите понякога не са достатъчни за тези ремонти. Сега правим проучване за организацията на приготвяне на полуготови храна в заводския стол. С това ще облекчим до максимума.

Богдана МАНЧЕВА: При нас от няколко години има целогодишна детска градина. Това е много хубаво за нас. Спокойни сме за децата си. Живеем при добри условия. Искрен, откровен думи. Загрижени или радостни, те най-добре отразяват нуждата от улеснения и колко са навременни решенията на Декемврийския пленум.

Никола ВАСИЛЕВ: Няма да се спирам подробно върху решенията на Декемврийския пленум. Вие добре знаете, в какво се изразява големата грижа за бъдещето на нацията за успешното отглеждане и възпитаване на децата. В какво се изразява работата по тези въпроси на територията на нашия окръг? Окръжният комитет на Партията и изпълнителният комитет на ОНС в своята работа винаги са отделяли големи усилия за жената, труженичката и нейните деца. Израз на тези грижи

е приета през март миналата година програма за ролата и мястото на жените от окръга в обществено-икономическия живот през шестата петилетка и допълнението към нея за разширяване мрежата на детските градини и ясли. Жената масово участва в производството, жената е общественичка, жената е майка, тя е и домакиня с неизброими задължения. За това сме длъжни да облекчим труда ѝ. Какви са конкретните мерки в това отношение? Преди всичко процентът на обхванатите деца в детските градини (щеподневни и полуподневни) ще нарасне до края на петилетката от 56,6 на 73, а заедно с временните детски градини той ще достигне около 90 на сто. Чрез построяване на нови градини, преустройство на училищни сгради в близост до селата до градовете само през 1973 година ще се разкрият нови 2255 места.

Пред търговските организации в окръга стои задачата за усъвършенстване на търговската мрежа. До края на 1975 година ще се изградят 15 квартални комплексни магазини за хранителни стоки, полуфабрикати и дребни промишлени стоки. През тази петилетка ще се построят около 10 обекта за хранителни стоки и големите промишлени зони, така че покупката ще става в близост до работните места. Вземат се мерки и за подобряване условията на труд и облекчаване на жените. Обмисляне на сериозно внимание на ръководствата на АПК, ТКЗС и ДЗС да осигурят два

сменна работа и почивен ден за жените-животновъдки, за механизаторките. Те са задължени да подобряват и битовите им условия. Това се отнася и за промишлеността. Знаем, че на много места не се спазват нормите и постановленията за назначаване на бременни на работа, за осигуряване на такива условия, при които майките и децата ще се чувствуват най-добре. Но все още има ръководители, които извършват престъпления срещу Родната и нацията. За такива престъпления ще налагаме най-строги санкции.

Осъществяването на комплексната научна програма за повишаване жизненото равнище на народа открива простор да расте онова поколение, което достойно ще ни замести, което ще умножи славата на България.

Бележка на редакцията

Смятаме, че е целесъобразно да се създаде отделна „Социални грижи“ към народните съвети да издирват многодетните майки и да подготвят необходимите документи за удостоверяване с медала „Майчина слава“, както и да ги снабдяват със съответните разпореждания за безплатно пътуване.

Чака разрешение и въпросът със незадължителното вземане на децата от детските ясли и правят това само родителите, които имат възможност.

Материалите за страница подготви: Веселин ПОЛЧИНКОВ
Снимки: Димитър ГРУДЕВ

За грижите-сърдечно благодарим!

Нашите деца — бъдещето на нацията

Централният комитет на Партията смята, че през следващите години стимулирането на раждаемостта трябва да се осъществи преди всичко чрез бързото разширяване на детските заведения, чрез разширяване производството и асортимента и подобряване качеството на детските храни и стоки, чрез предоставяне на допълнителен към давания сега платен отпуск за отглеждане на малките деца.

(Из решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП)

Утрото и пролетта на България. Нейните крехки цветя днес — утрешните ѝ строители. С какво още могат да се сравняват децата? Това най-добре знаят майките. За тях те са всичко и когато ги носят под сърцата си, и когато чуят първата им дума. Най-скъпата. Те помнят безкрайно дълго първата им стъпка, първия учебен ден. Те помнят всички. И са готови на всичко заради тях. Защото те са тяхната гордост. Но са и бъдещата гордост на България. Затова за тях се грижи и една друга майка — Партията. За грижите ѝ сега благодарят тези, които създават живота, които насочват по верния път начертан от нея.

Дафинка КАПУКАРАНОВА: С радост посрещам решенията на Декемврийския пленум. Безплатните учебници ще бъдат една голяма помощ за семейството. Синът ми е ученик в техникум. Получава стипендия и безплатно общежитие. Всичките ми деца се хранят с 50 на сто намаление. Занапред държавата ще поеме цялата издръжка на децата. Но това не значи, че ще отпаднат нашите задължения. Да не забравяме, че сме българи, че имаме род и Родина и сме длъжни да изпълним своя патристичен дълг към

Руска СЛАВОВА: В нашия град се полагат големи грижи особено за нас — многодетните майки. Децата се приемат с предимство в детските градини. В училищните столове се урежда безплатна храна. Много, много благодарим на Партията за помощта, за грижите към нашите деца.

Росица МИНЧЕВА: От голямо значение е решението да се увеличи платеният домашен отпуск на майката. Освен това продължаването по срок на детските надбавки ще помогне много децата да получават средства тогава, когато имат най-голяма нужда от тях.

Иванка СЪБЕВА: Решенията на Декемврийския пленум особено много ще облекчат нас — многодетните майки. За всичко, което Партията прави за нас и за децата ни — благодарим!

Думи на благодарност. Те звучат най-искрено, най-убедително, когато ги казват майките. В тях се чувствава онова важно дело, което тези жени вършат в името на бъдещето, в името на Родина. Защото да бъдеш майка е преди всичко една голяма отговорност.

Високоэффективна ремонтно-възстановителна дейност

Проблеми пред елцеа на Локомотивно депо — Горна Оряховица • Новост, приложена за първи път в страната

Последните години за райо на Оряховица са характерни с това, че в него широко на едизат електролокомотивите, които постепенно заемат ве душо място в производствена та дейност на този така ва жен за народното стопанство отрасъл. Между многото про блеми, които постави новата тяга пред работниците и спе циалистите, е и проблемът за времетраенето и качеството на аварийно-възстановителната работа.

Досегашният близо десет годишен опит показва, че кол ко то и напрегната да е бор бата за произведение на обе щанията и насрещните плано ве, има условия тя да завър шва успешно. Но това е са мо една страна от трудово то ежедневие на бригадите от елцеа. Другата — много по трудната и по-важната — е, че аварийно-възстановителната дейност не се подлага на пред варително планиране, тъй ка то никъде не са „задегнали“, броевете на авариралите или катастрофирал елцеа. Това именно е една от спе цифичните особености, които отличават елцеа от остана лите вид дейности на Локомо тивното депо. Става дума за възстановяването на машини те, което има много голям икономически ефект от народ ностопански мащаб, защото не е без значение дали „по страдалият“ локомотив ще бъ де „бракуван“, т. е. ще изле де ли от строя, или ако се върне, след колко време ще бъде.

Не е тайна и обстоятелство то, че тази допълнителна тру домка работна понякога те жи като бreme на колектива, защото ЖП завод „Г. Димит ров“ — София е специализи раното предприятие за този род дейност. Тежи на бригади те и затова, защото, когато трябва да се ремонтира труд на възстановими локомоти ви, се ангажират много хора, работни площадки, инструмен ти, а и често липсват сложни резервни части. Затова дълг е на ДСО „БДЖ“ да вземе отношение по тези проблеми и да съдейства за тяхното справедливо решаване.

Когато изтъкваме тези труд ности, не бива да се мисли, че хората от цеха, опирайки се на тези обективни предпеч ки, не правят нищо за подобрява не на своята дейност, че се откъсват от тази трудна ава рийно-възстановителна рабо та. Тъкмо обратното. Няма да бъде пресилено, ако се каже, че те са правили и правят от невъзможното възможно! Достатъчно е да се споменат елцеа 42—57, 42—55 и 42—29, които бяха възста новени не при заводски усло вия, а в депо и за сравни телно кратко време върнати отново в строй.

Трудно е да се разкаже за депопцията и напрегната ра бота на специално обособена та група за ремонт на таква локомотив, в която влизат Христо Болярков, Спас Мари нов, Иван Байчев, Борис Бо раджнев, Цветан Дачев, Три фон Христов, Димитър Пав лов и Ангел Кърчев, за май се ра-ръководител Николай Стоев. Това са все работни ци-специалисти от висока кла са, които работят в елцеа от неговото създаване. Ними слими са успехите и без учас тие на машинните слесери работещи под ръководство на майстора Васил Пончев, които извършват сравнително най-голям обем работи по въвеждане локомотива, както и амониторите на Христо Пет ров. Не на последно място трябва да се споменат и име

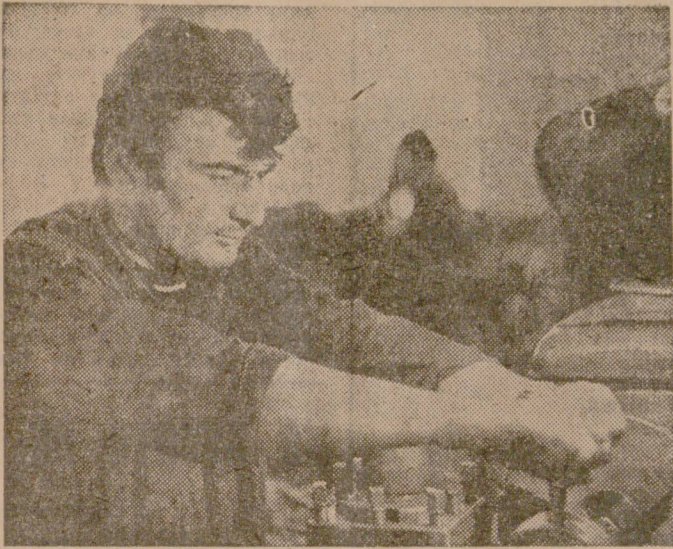
ната на още двама души — на Георги Прасаров и на инж. Петър Орманджиев. Първият е отдал повече от 30 години от трудовата си дейност на железопътния транспорт. Два десет от тях той е началник на смяна. И сега продължава да предава своя богат опит на останалите, които са обик нали професията си, да разва ва щедро от житейската си мъдрост. Дълго е списъкът и на внедрените по негови предложения рационализа ции, някои от които надхвър лят 30 000 лева годишен ико номически ефект.

Съчетанието на опита на практиците със знанията на специалисти като инж. Петър Орманджиев доведоха до въ веждането за първи път в

страната на тъй нареченото „кондукторно“ заваряване в депо. Тази новост се изра зява във вземането на челник от локомотива, който не се по изва и се „присажда“ на друг аварирал. В противен случай би трябвало да бъдат браку вани и двата локомотива. Не е трудно да се прецени какъв е икономическият ефект от това нововъведение.

Но работниците и специали стите не смятат, че са стиг нали „тавана“ на своите въз можности. В тях зреят нови плано ве и идеи, които след ва да бъдат осъществявани през годината и неуминуемо ще дадат нов тласък в тяхна та дейност.

Михаил МАНОЛОВ

Стругарят Никола Иванов Стефанов работи в завод „Победа“ — Ласковец и изпълнява трудовите си норми над 150 на сто. Снимка: Т. СТЕФАНОВ

УТРЕШНИ СТОПАНИ НА ПЛОДОРОДНИТЕ ПОЛЯ

От десет години насам в много селски училища в Съветския съюз са създадени ученически производствени бригади. Те играят значителна роля в бъдещото професионално ориентирание на учениците от горните класове.

Ученическите производствени бригади в СССР, в които участват повече от 2 милиона учаци се, пред ставляват важен ресурс за набиране на специализирани кадри за селското стопанство.

В Краснодарския край всеки втори специалист в сел ското стопанство е намерил своето призвание благода рение на ученическите производствени бригади. Учили те се от бригадите участват в различни опити, извър шават сложни задачи, поставени им от учители, отглеж дат нови сортове земеделски култури, изследват почви те, обработват земята.

Тук ви разказваме за една такава бригада.

Карасулската гимназия се намира в Тюменския край, в самия център на Сибир, къ дето 50-градусовите студове зиме не са редки. Около 250 хектара от плодородната зе мя на совхоза „Карасулский“ са предадени за обработване от производствената бригада в Карасулската гимназия.

От 1960 година насам вся ка година заедно със зрелост ното свидетелство абитуриен тите получават и удостоверение за определена селско стопанска специалност.

По време на гимназиалния курс учениците от долните класове — седми и осми — извършват общообразователната програма изучават и устрой ството на селскостопанските машини. В девети и десети клас те учат машинознание, агротехника, зоотехника. В девети клас държат изпити за трактористи III клас, а в десети — най-способните от

тях получават права на шо фури. Учениците, които по кажат склонност към прилож на химия, могат да станат селскостопански лаборанти.

По време на производстве ната практика учениците от бригадата помагат в приби рането на картофите, в при готвянето на силоса, в отгледжането на животните, в залесяването и пр.

След завършване на гимна зията много от младежите оста ват на работа в совхоза. Други продължават образова нието си в селскостопански техникуми или във висши учебни заведения.

Успехите, постигнати от ка расулската ученическа брига да, са плод на труда и уси лията на много хора — и на педагозите от гимназията, и на ръководителите на сов хоза. През цялата година ръ ководството на совхоза поддър жа тясна връзка с учили щето; отпуска безплатно про дукти за стола на гимназия та, купува нагледни пособия, грижи се за лятната почивка на учениците. И тези грижи се полагат не само поводи това, че в гимназията се учат децата на хора от совхоза, а и за това, че производстве ната бригада е необходима за стопанството, от нея идва попълнението от утрянщи зе меделски стопани, подготвени за отговорния земеделски труд, умещи да командват плодородната земя.

Генадий ВОХМАННИН
Агенция „Новости“ — БТА

Фабрика

„Първи май“

— Велико Търново

т ъ р с и

да назначи ОГНАРИ,

3—3

Нова форма за повишаване образованието на работниците

В изпълнение директиви те на Десетия конгрес на БКП за създаване по-добри условия на работниците и се ляните-кооператори, за пови шаване на тяхното образо вание и професионална подго товка чрез формите на обу чение, без откъсване от про изводството наред с вечерни то, задочно и екстернатно обу чение от тази учебна година се въвежда и нова форма на обучение — заводски пари делки.

Главната задача на тази форма е да могат работници те в скрътени срокове по спе циални учебни плано ве да по висшат образованието и проф есионалната си подготовка до степен на средно професиона лно-техническо училище (СПТУ), без да се откъснат от производството.

В зависимост от образова нието и разряда на работници те, организирането на заводск ите паралелки се извършва в пет групи, с оглед един работник с незавършено начал но образование в срок от 7 години да добие образование и технически знания в обем на СПТУ, а работници с по високо образование — за още по-кратки срокове.

Заводските паралелки се разкриват към предприятията, АПК или към професионал ни учебни центрове (ПВЦ), при наличие най-малко на 10 души, обучаващи се от да лена група и когато е наличие необходимата материална ба

Из бележника
на журналиста

За „дребните неща“

Шкембеджийница „Здраве“ във Велико Търново — срещу ста рата поща. Поръчките шкембе порба, парчета хляб, касерола та (или касерети) прибират хляб ските монети, подават им жето ните, замърсени от много уют ребя, и със същите ръце им сер вират парчетата хляб.

Вис се връщате, ентусиазират изведнъж спала, че ще изпитате удоволствие да вкусите от прочу тата шкембе-чорба. Ако сте дели кател, замълчавате. Ако сте пси хически неустойчиви — правите бе ледка. Отговор обаче не следва. (Нова тактика за избягване на кеприятности).

Кой е виновен? Всекидневно да се разваля настроението на де сетки граждани? Може би сани тарните власти, че досега не са вложили гледи, че не са обърнали достатъчно внимание на този неприятен факт. Не! Единствено виновен е човекът, който стои срещу вас, гледа ви безразлично и с ръцете, с които пила замър сените пари и жетони, ви серви ра хляб и зараза. До него се намираят специални щипки, пред назначени точно за тази цел, пре поръчани от здравните органи.

Ала може ли всеки ден да се върши контрол, всеки ден да се следи употребата ли се това про фидационно средство. Отново ста гаме до проблема за съзнанието. И до ролята на обществения кон трол. Защо когато виждаме не редности, си затваряме очите. Или за „дребни неща“ не бива да си разваляме настроението. „Дребните неща“! Те се срещат в магазина, на улицата, в ресто ранта или канцеларията. Те със дават атмосфера. От нас за виса дали ще бъде приятна или тежка, тягостна.

Илия ВАТЕВ

ПОПРАВКА

Подзаглавието на статията „Ще се утвърди ли хубавото начало“, поместена в брой 7 от 16 януа ри на стр. 3 да се чете „Концеп тация на птицевъдството в АПК „Път към комунизма“.

Териториален

изчислителен

център —

Велико Търново

т ъ р с и

да назначи СРЕДЕН ЕЛ ТЕХНИК за поддръжка на сметачно-изчислител на техника.

Заплащане по щита на таблица № 3.

3—3

СД „Телевизионни и радиосервизи“

— клон Велико Търново

т ъ р с и

да назначи телевизионни и радиотехници по градовете в ок ръга както следва:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Телевизионен техник

Радиотехник

ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Двама телевизионни техници

ПАВЛИКЕНИ

Двама телевизионни техници

СВИЦОВ

Двама телевизионни техници

ЕЛЕНА

Телевизионен техник

Справки при „Личен състав на предприятието или теле фон 2-16-84 — Велико Търново.

Постъпване веднага.

2—2

Минка СТЕФАНОВА (Лиляна)

Двуликият

Документален разказ за агент 213

(Продължение от миналия брой)

Дойчин проследява погле да му и съчетава му ръка и изненадан поклати отрицателно глава.

— Тука може само да из пробваме pistolетите си. И нишан даже нямаме. Ей она я дупница на она буч.

Ехото от изстрела се тър кула по стръмнината и бля ко замлъква. От хралупата като ято излитат едри капки вода.

— Дай и на мен!

Богдан нетърпеливо граб ва pistolета. Веднъж, после още веднъж натиска спусъ ка, но куршумите профуча аят отстраня.

— Не ми харесваш, мом че! — шеговито отбелязва не успеха на Богдан Дойчин. — Трябва да се учиш. Ето така.

Изстрел и от малката хралупка бликва пак вода.

— Добър стрел си ти. Точно ръка имаш! — възхи щава се с нескрита завист Богдан.

— Е, това е нищо. Целта е близка. И от двеста метра улучвам.

— О-хо!

— Знам си аз, Дойчине — намесва се в разговора Кън чо, — че ти няма да им се дадеш лесно. Ще заплатят скъпо за живота ти. Дайте и на мен да си опитам сили те.

Цял ден скитат из Балка на. А околото на Богдан все неподходящи места избира.

Когато останат насаме, Дой чин ще сподели с Кънчо съм ненията си.

— Гле то има подозрител ност. Дойчине, духът отпада.

— Думата ми, Кънчо, е за бдителност. Ти добре ли го познаваш?

— Работник, с мазоли по ръцете. Може ли такъв чо век да стреля в себе си. Не нах е, верен е.

Отгде ще знае Кънчо как во има зад гръба си Богдан, какво таи в себе си.

— Кънчо, имам три писто лета повредени.

— Носил ли ги?

— У мене са.

— Дай да ги видя.

Дойчин изважда от раница та pistolетите. Кънчо един по един го разглежда.

— Остави ми ги. Ще се опитам да ги поправам.

... Като поговорихме с Кънчо за незначителни неща, изведнъж ми каза: „Бог дане, ти разбираш ли от оръ жийки? Разбирам, му отгово рих, нали моят баща е оръ жейник, та покрай него и аз съм се научил малко. Този разговор ставаше в станица та му. Тогава той отвори чекмеджето и ми показа един pistolет, на който цевта бе ше раздута. Попита ми как може да се поправи. Рекох, че освен да се сменя, друго яче не може. После извади още един, с по-тънка цев, и този, рекох, може да се пол равни, ами няма струг, а ти ладем на минния стругар, а той каза дума да не става...

На другия ден ми показа един наглан, на който не мо жеше да се превърта бара бана... Мина известно вре ме, около две седмици, кога то той ме попита какво ста ва, кога ще ходя в Търново. Казах, че нали работим всеки ден и как да се отлъ ча... Обеща да ми даде един ден отпущка, като ми пише наднищата и пътя. На вре ме ния ден Кънчо дойде на га рата и ми даде 600 лв., като 200 лв. за път, 200 лв. да му купя патрони и другите 200 лв. за бертолетова сол, коя то уж трябвала за химика Трендафилов в лаборатория та. На въпроса ми защо хи микът не си вземе сам берто летова сол, каза, че за него било по-трудно да отиде в Търново... В Търново срещ нах Боно Карзахов, поли цай, поздравихме се, защото се познаваме и може да се каже, че сме и приятели. Ня когато поисках да съобща за всичките тези работи. Оли сах му цялата работа от край до край той се повамисли и ми каза: „Виж, научи нещо по-сигур но, за какво са патроните и бертолетовата сол, pistolети те няма да ги буташ, ш от лагаш, да видим какво ще става...“ Тъй като аз мю го пъти съм бил в услуга на полицията по конспирации в крабжи, за което можете да проверите, като се разделихме с Боно, се успокоих, ходих на кино и после си отидох в Плячковици. На другия ден, когато Кънчо ме попита как во съм направил, каза, че бертолетовата сол не съм мо жал да намеря, патрони съ шо, а за цевите му каза, че ще ги направят, както се бяхме угопорили с Боно, та да се забавят нещата и да науча нещо повече. Кънчо много се ядоса за патроните и за бертолетовата сол.

(Из писмото на Богдан Н. Хаджипарайтов до про курора.)

Да се взривяват влакове, да се вреди на врага, да се създава паника и несикурност в редовете му. Кое е това го решо съглас, което няма да се отдаде изцяло на тази за дача.

Преди всичко трябва да се опознае участъкът. Петър Станислав взема една дрез на. Дойчин облеча железни чарска униформа и двамата минават по линията и опре делят най-уязвимите места. Пак той се нагърбва да на учи точното разписане на вла ковете. Електротехниците Ген чо Дончев и Иван Малчев стават консултанти на Дой чин при изработването на възгната бомба.

— Кънчо, трябва ми елек трически батерии, капсули.

— Светват очите на Кънчо.

— Дойчине, значи скоро ще ни чуят.

— От нас зависи. На тео рия всичко е готово.

— Ще намерим. Уверявам те, ще направя всичко, за да ги имам.

— Освен това по радио „Хр. Ботев“ предадох, че можело да се предизвика ка тастрофа и с клин. Закепя се на редсата на подходящо място. Искам да опитаме и така.

— И клин ще направим. Още утре ще започнем.

— Знаеш ли, аз направих дървен. Сложих го между гара Плячковици и гара Бъзо веш. Шо вода изтече от мен да бурза! А когато влакът приближи мястото, дъхът ми секна. Но мина си и отмина — невредим.

— Машината е смачкала клина. Нищо. Ако днес не си сполучил, шом си упорит и успех ще отбележиш. Ра достно е, че вече започваме.

И Кънчо удържа на думи та си. Натовазва работника Ганчо Стефанов да работи клина. Илия Манев пригма да достави батериите. Пак от мината чрез работниците се снабви с капсули и ги пробва дали могат да се въз пламят с батерии. Но под влака как ще бъде? Лейфер Ганев слага на редсите бате рията с капсул без взрив, минава влакът и той доклад ва на Дойчин: Може, дъпла менява се!

... Летният зрач още ро зовееше от залеза, ко-кото Дойчин настаниа Богдан по улиците на Плячковици.

— Проверва ми. Тъкмо за възли си мислех и той в ко шарата.

Богдан се сепна от изнена да.

— О, Дойчо, Здравей.

— Здравей, накъде си тръгнал?

— Прибрам се в къщи.

— Искам да поговоря с те бе, но тук не бива. Хайде да излезем навън от селото.

— Както кажеш.

Вървят един до друг хо ра от два свята, двама враго ве. Вървят и разговарят за тъй, за онуй като пригнели, като добри познати. Трипе рал е пределятел — какъв ли знае Дойчин, — проклянал е минута на срещата им и се е молил на бога да го спаси от точната му ръка.

— Какво става с pistol етите? Поправи ли ги? — под хвана разговора Дойчин, ко гато и последната къща оста ва зад гръба им.

— Не, че съм.

— Заню?

— Няма кой.

— Как да няма кой!

— Майсторът от Търново е мобилизиран.

— Засми се ти. Не са кой знае какви повредите.

— Не мога. Нама кълд.

Как да викинеш в дупча тата му! Как да прочетеш мислите му! На страха ли робува или...

— Уверташ. Шом ти ги да де Кънчо, сън не трябваше да те хваща, а ти протакаш. Защо?

— Искам да помогна. Дой чине, но така се случи.

— Кънчо ми каза, че по вече от десет пъти те е пра щал за бертолетова сол. Пак нищо не си свършил.

— Не можаш да намеря.

— Ето, виждаш ли? Тънот реник е изпълен само с „не, не, не“. Шом си се яел да участвуваш в борбата, стреми се да не употребяваш тази думичка. Лявам ти срок от една седмица да оп равни pistolетите.

... Свърля се в хралата ка край Богданската чешми на, Дойчин очакваше Сашо (Стефан Хърватов). Шурти водата и гали с хладния си дъх в дупиния ден. Лято е оше, ала в шумолето на листвата се долавят есенните явучи.

Ето и Сашо се задава. Не стана нужда за parola. Дой чин му махва с ръка и Сашо потен, със заругенало от жага та лице, протяга към него ръка.

(Следва)

Утвърждаване на „Младоженецът“

Николото предишни сценични реализации на комедията „Младоженецът“ от Емил Манов утвърди убеждението за непримиримостта на автора в борбата срещу еснафизма та в най-различните нейни прояви. Наред с това още повече се изясни характерът на критичното начало в творчеството на писателя, подчинено на една ясна естетическа програма, неотделимо от неговата борба за утвърждаването на новия човек и новия живот.

С какво се отличава велико търновската постановка от предшествувалите я (в стилистиката и извън нея)? Нейно предимство, според нас, е преди всичко в акцентуването на гротескното и фарсовото. По този начин спектакълът пече ли откъм динамичност и яснота, лаконизъм и острота в шриховете на злото.

Режисьорът Йосиф Венков, по всичко личи, че остави добри следи от гостуването си. Очевидно в чувствителната модификация на жанра на произведението неговата действа и плодотворна намеса постига успех и в цяла поредица от детайли в решения на отделни сцени под напора на бликащата изобретателност и шастливи хрумвания. В осъществяването на компактна режисьорска задача със значителен принос следва да признаем и на сценариста. Чувството за мярка у режисьора и художничката Мария на Мандаджнева, техникът до бър усет към остротата създават условия за пълноценна актьорска изява и творчество.

Васил Банов е трябвало да преодолее големи трудности, които поставя пред него реализацията на един външно сложен образ. Неговият Геня е убедителен в преходите от „маската“ към същността. Банов е еднакво обаятелен и в ролата си на „послушен“ зет, и в ролата на честен, умен, прам и активен в противодействието си

срещу еснафизма и корупцията съвременен младеж. Без да е носител на идеални черти на новия човек, възпаван традиционно от поети и възвеличаван от белетристи, Геня на Банов убеждава в своята правдивост и отстоява вярата в здравината на барьерата пред всичко онова, което заради себичността и „келепира“, това отвратително превъплещение на прагматизма, опомнява и се домогва да дискредитира високата същност на новото общество.

Ангел Ангелов (Барабайчикът) в една епизодична ролка допринася неочаквано много не само за своеобразния оптимизъм, лъхаш от целия спектакъл, но и за характерната нюансировка на сатиричното в хумористично. Преднамерената линия на държане и говор непринудено е довела до естественото включване на образа в общото звучене на спектакъла, в ритма и атмосферата на действието и отделните ситуации. Актьорът играе образа на непретенциозна, обикновен съвременен младеж човек по начин, доведи до същото обаятелното в неговата непринуденост, освободеност от поза, искреност и честна прямота.

Стилиан Анастасов, Георги Петков и Борис Манчев (Чичото, Тъстът и Кумът) прибяват още една сполука към своя творчески актив, без да са имали възможност да изваят докрай своите значителни способности най-вече поради характера на поверените им роли. Особено в неблагоприятно положение е поставен Анастасов. Литературният образ леко клоня към резонансността, с което непрекъснато се бори актьорът.

Характерната класическост на статичност и еднородност на зачитаните образи от Георги Петков (Тъстът) и Борис Манчев (Кумът) предизвиква известна равност и еднообразие на тяхното сценично поведение, макар да е безспорен верният тон и професионализъм на изпълнението. При това Георги Петков надделява отлифоваността на състоянията, а при Борис Манчев, в единство с логиката на характера, преобладава експресивността и ексцентричността.

При наличието на много приключения в играта й, Лилиява Арамова (Хризи) не разграничава докрай и отчетливо двойствеността на образа. Наистина и по автор Хризи понесено разграничава маската от същността, но преходите от разгледаната дъщеря на замонашич се еснаф към искрено обичаната дъщеря, макар и осъществяван гротескно, може да бъде по-добре изграден, да придобие по-чисти линии.

Петя Пехливанова (Тъщата) е правдива и убедителна, убеждава с усета си към подешата линия в поведението на героинята. Лилия Илиева (Секретарката) пресъздава един колоритен образ, но в също то време загатава и известна скованост.

Кирил Ангелов, както и Христо Стефанов и Иван Даманов (Крадецът, Фотографът, Шофьорът) са по-слабо тегобата на спомогателната роля, без да нарушат единството в постановката. Линията на театъра да вие се повече острота и широта на обобщението в комедията „Младоженецът“ е плодотворна за утвърждаването й.

Михаил МИХАЙЛОВ

НА СНИМКАТА: актьорите Георги Петков (Тъстът), Васил Банов (Геня) и Петя Пехливанова (Тъщата) в сцена из постановката.

Гостува ни кръжок „Веселин Ханчев“

Всеки четвъртък трисетина млади хора се събират в една от залите на Младоженецът дом във Велико Търново. Предстои обсъждане на млад автор, на поредна постановка на драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“, подготовка за гостуване из окръга. Това са членовете на литературния кръжок „Веселин Ханчев“, който съществува от четири години. Съставен от студентски и работнически младеж, той приобщава

в редовете си млади творци с изявен пиетет към литературата.

Голяма част от неговите членове са публикували вече свои първи творби в периодичния печат, на други това предстои, а бивши членове издадоха или подготвят за печат първите си книги. Общ е стремежът на всички за обществена и гражданска ангажираност, за отразяване проблемите на нашето съвремие.

Младите творци често гостуват в литературни четения на хората от заводите и фабриките, от кооперативните полета в окръга. Предстои срещи с творци от съседни окръзи.

Консултант на кръжока е старши преподавателят от ВТУ „Кирил и Методий“ Михаил Михайлов. Съветите и прещенките му са особено полезни за младите творци.

Цани БОТОВ

ИЗПОВЕД ПРЕД ЗЕМЯТА

Моя малка земя, като вихър обича ми се вие във теб.

И очаквай от мене и искам, без да зная какво да ти дам, да усещам в палта ми да бие с топли тласъци твоята кръв.

Да не мога със нея да мина под наведени ниски врати, да не мога ръцете ми кротко да почиват във кръглия скют.

Моя малка земя, като изгрез денят ти се вдига над мен.

Лилия КОСТАДИНОВА

МАЙ 1876

Жените ли, божичко, плачат без слъзи, със вой на вълчици, загледани празно в земята — родилка на скръб и неволи? Откърмени в пазви балкански, жените в България плачат. И сякаш проклятия цепи небето със ярост и болка.

И глухо се срутва години, изезавана с кръв и бесилки: над мъртви полини нгряят хоро самодивни и веци, юнашки глави се изправят —

и скърцат колове забити, куршумени дупки в челата към тъмното минало зейат.

Гори ятаган. И в полята пожари тъмната разсичат. Мирше на пръст и на кожа. На кръв и босилек мирше. България, свята обител на бесни полове-комити — жените ли, майчице, плачат? Или се зачеват душици ни...

Атанас КОЕВ

ВЕРЕН ПЪТ

Блуждае огънят в кръта, разпалва чувства и амбиции и слънце къпе утринта, нахлула в монте зеници.

Знам, пътищата ме зоват, предлагат своето начало. Ще тръгна, само не назад към рачешките идеали

Не бих понесъл ход такъв! На мен ми трябва широтата, а не да вися като връв на миналото под печата.

И верен път ще избира, при слъпнето дори ще стигна! И ако трябва да умра, ще бъде след като изгряна.

Николай КОЛЕВ

В сребърни чанове вятъра звънна, весело тръгват кавали напред. Любват се, любуват се, вакли стадата... Ей планината в миг оживя.

БАЩА МИ

Наистина или на ужиким, но студенея на снега — баща ми с дрипан навуца, излязал сякаш от война.

Брадата му светлее риж, гнои върху гърдите рана. Тежи като голяма грижа в кобура побелял нагана.

Проправя със приклад пътина, свирука фронтовашка песен. Почива във снега измъннат дъхът на вксисало и чесьи.

И във мъглата побеляла, наистина или на ужиким, полее татко ми шинела и дрипанте си навуца,

за да поспре във снимка стара и в моя син да протворим оставил простата си вяра и шепи вардарски патрони.

Йордан ВЕЛЧЕВ

Млякото лудо в бакърите пее! Палави агнета бият чела. Грейт темелите алено кървави... Пак ще е плодна тази земя!

Михал НИКОЛОВ

Гара

Гара Седла и чакам едно момиче, което никога не идва когато го чакам. Знам го и въпреки всичко чакам. Защото момичето е човек не само на път, а и когато умее да чака.

Пия кафе Към алкохола имам алергия. Гледам хора та край мен Свят пътър.

Влиза човек с патерича и сяда на съседната маса. Веднага след него бабка с няколко вървопа и още толкова кувара.

Две и двама пият яко. Сякаш са държани на въже!

Друг до мене, без да го пита кой, играе ролата на информатор. Тия две са страшни...

Още един. Той пък нищо не казва. Седи с кабинетна пижама. Защо? Може би за шик? Негова си работа.

Оня с патерича поръчва мастика с индиго. Бабата го гледа почти с укор, но той не й обръща внимание. Тя, възмущена, не ка кафе и вода.

Двете и двамата правят ду-бъл и атмосферата на масата

им прави впечатление на задушена.

Другият до мене упорито гърси контакт с някого: „Мамата им...“

„Кабинетната пижама“ за почва да демонстрира змо чувствие.

Сакатият си пие кротко ма стиката.

Бабата опитва кафето, си гурно и се вижда горчино, по вървява бучките захар в ръка и отпнава от водата.

„Информаторът“ не се от казва от намеренията си: „Она, сакатият, гледай как ва глътка и отпущил...“ Ве рипата му смотана...

Бабата е недоволна от поръчката си и се обръща с наиздателен тон към сакатия. Той — нищо. Вика си втора с индиго.

„Кабинетната пижама“ ва ди пакет цигари с филтър, къса го и запалва с удоволствие.

Ония правят нов дубъл. Той решава, че е ударил неговият час и чупи едно око на двете. Става им страшно смешно и едната се задава.

Другата я тупа по гърба в бутва чашата си върху заката. Той скача, намокрен вие запло, но веднага пада.

Смехът става всеобщ.

Оня до мене е доволен — най-послед има силно прежи ваяние — и заявява: „Кожичката му сакателска... Скъса ме от майтап!“

Сакатият се надига много трудно и пак сяда.

Тогава влиза бременната. Може би в края на осмия. Но със страшен вид. Като че ли някой от нас е виновен за състоянието й.

До влака остава още по ловия час, а празно място може само на лотария да се падне.

Всички знаем моралния кодекс. И аз, и двете с двамата, и бабата, и „кабинетната пижама“, и той до мене, а-а, за него е съмнително!

Сакатият обръна мастиката си, стана и отиде до бременната: „Аз ще постоя малко. Хайде, сядай...“

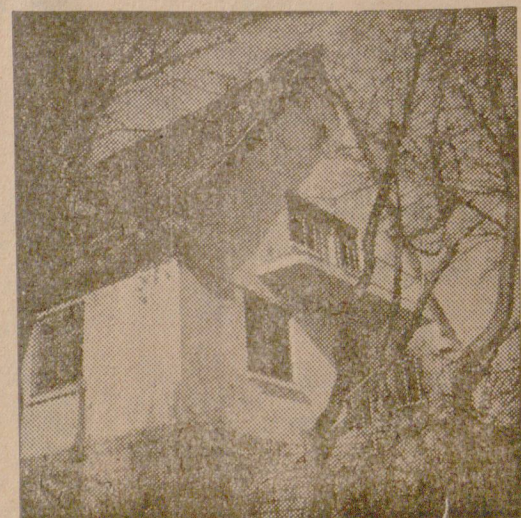
Иван МИШЕВ

Хижа „Божур“

Тя е само на 450 метра над морето. Околността не е покрита с буйни борови, букови или дъбови гори. Преобладават клетовите храсти, примесени със смрадлика и люляк. Край нея не издига могъща сната гигантски върхове. Построена е върху плато. И все пак можем да я наречем туристическа хижа. Заради неповторимата красота на най-фателите божири, заради студената вода на „Сюлейман чешме“, заради аромата на люляка.

През зимата тун също е хубаво. Грижовните домакини Елена и Енчо Атанасови поддържат в изряден вид района, създават неповторим уют в спалните помещения, в туристическата столова. Затова имат винаги посетители.

Косю КОСЕВ

СПОРТ • СПОРТ

Пооществане на в. „Борба“

VI крос „Ивайло“

Броят на заявките расте

Във вторник се състоя второто заседание на Организацията на кроса „Ивайло“. То бе ръководено от председателя Николай Цонев, първи секретар на ГК на БКП. На заседанието за различни страни от подготвката на големото спортно състезание докладваха председателя на организационната комисия Ст. Бъваров, на спортно-техническата комисия В. Бояджиев и на комисията по агитационно-пропагандната работа Вл. Русанов.

Посочено бе, че за правилната организация на кроса секцията по лека атлетика при ОС на БСФС подготвя специален курс за усъвършенстване със съдийски кадри в окръга, който ще започне работа на 23 януари. Направено бе информиране и за първата тренировка на сборния окръжен отбор за кроса по трасето на историческия хълм „Ивайло“. Специалните на митат, че показаните резултати на най-добрите наши състезатели се доближават гърде много до това, което са дали миналата година. Заети места в челната градация представители на други отбори.

На Света гора е направен подробен оглед на трасето, вземат се необходимите мерки и в случай на неблагоприятно време (дъжд, сняг) да има

дежурна бригада, която ще осигури почиване и нормално провеждане на състезанието по трасето. За гостуващите отбори се осигурява посещане от представители на Организацията на кроса, които ще оше на гарата, устройване, на тяхно разположение ще бъде и автобусът на „Етър“. Както всяка година, и сега за ръководителите на отборите и техническите лица ще бъде устроена специална прожекция на филм за „Ивайло“-72.

Все още не е изключена възможността на шестото издане на „Ивайло“ да видим и представители от други страни. Интерес към кроса „Ивайло“ са проявили лекоатлетически федерации на Румъния, Югославия и някои други страни, чийто отговор ще се получи в Българската федерация по лека атлетика до 22 януари.

Обсъдени бяха и редица още технически въпроси във връзка с предварителната разгласа, награждаването, работата на прес-центъра в деня на кроса, конференцията с техническите лица, заангажираните в кроса и др.

Расте и броят на заявките от страната. С големи групи, както и в досегашните стартове, ще се явят спортните от Сливен, Силистра...

Александър ТОШЕВ

За купата на Съветската армия

„Етър“ — на 10. II. в Н. Загора — срещу „Славия“, на 14. II. — в Чирпан — срещу „Пирин“, на 17. II. — в Ст. Загора срещу „Дунав“

Оповестена е програмата за крайните състезания от финалния турнир за купата на Съветската армия. Великото ни асикът „Етър“ ще се състезава в IV финална група със седалище Стара Загора. С оглед състоянието на терените, уточнената програма за тази група предвижда срещи да се играят не само в централния град, но и на стадиони в съседни селища. Така в първия кръг „Етър“ ще стартира в Нова Загора, където ще бъде мачът му със софийския „Славия“. Следващото изпитание е на 14 февруари в Чирпан с отбора на „Пирин“ (Благоевград). Битката ще приключи на стадиона в Стара Загора с русенските футболисти от „Дунав“. Всички мачове започват от 14.30 часа.

Четвъртфиналните срещи от турнира ще се играят на 14. III. 1973 година. Право

на участие в тях ще добият отборите, заели първите две места в четирите финални групи. И те ще се срещнат на неутрален терен. Ето и схемата, по която ще преминат тези състезания:

А. Първият от I група срещу втория от III група.

Б. Вторият от първа група срещу първия от III група.

В. Първият от втора група срещу втория от IV група.

Г. Вторият от II група срещу първия от IV група.

Също на неутрален терен се предвижда да се организират и полуфиналните срещи на 23 март. Ще играят А срещу Г и Б срещу В.

Финалният мач, който ще излъчи тазгодишният носител на ценния трофей, ще се състои на 2 юни на стадион „Васил Левски“ в София.

(Соб. инф.)

Борба

МС НИКОЛА МИНЧЕВ — С КУПАТА НА ЦК НА ДКМС

В продължение на три дни в Търговище се състоя традиционният турнир по свободна борба за наградената на ЦК на ДКМС. Горнооряховският „Локомотив“ имаше свои представители в четири категории. Според възможностите си достойно се представиха Ю. Бекиров, кмс Ф. Айрия и кмс Стойчо Христов.

Най-голям успех обаче постигна майсторът на спорта Никола Минчев, който в катеория до 52 кг се изкачи на най-високия пиедестал. В първия кръг той завърши наравно с опитния П. Радев (Яб), във втория — почиваше, а в третия и четвъртия кръг записа

чисти победи с туш над Хр. Стефанов (Академик Сф) и Т. Балев (ЦСКА Сф).

В петия финален кръг Минчев поведе убедително с 5:0 още в първата част срещу слависта Хр. Лазаров и поради лекарска забрана съперникът не можа да продължи срещата. За победител бе обявен Никола Минчев.

Така нашият отличен борец Н. Минчев прибави в спортната си колекция още един златен медал и купата на ЦК на ДКМС за извоюваното първо място в категория до 52 кг.

Иван КОЖУХАРОВ

На малки врати

В ПАВЛИКЕНИ

Завърши третият кръг от градското първенство по футбол на малки врати за купата на ГК на ДКМС в Павликени. Въпреки тежкия за снежен терен, срещите са издържани и държат в напрежение многобройните зрители. В първа група най-интересна бяха срещите ФХО — Ремзавод 8:7, ДСО — АПК „Плодови сокове“ 6:5, ФХО — ДСО 8:7 и др. Без загуба и отборът на фабрика за

картиени опаковки. Във втора група кандидати за първите две места са съставите на МЗ „Заря“ с 5 точки, ТПК „Дружба“ с 5 т., на военнослужещите с 4 т., ДАТ с 3 т. и др. Листата на голмайсторите се води от П. Врайков от МЗ „Заря“ с 15 гола. Издмитров от ФХО с 12 гола и др.

Турнирът продължава. Йордан ДРУМЕВ

...И ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Във вторник се играха срещите от втория кръг на градското първенство по футбол на малки врати за купата, подарена от Окръжната станция на съобщенията. Това бе ден на първа предварителна група.

Получиха се следните резултати: Фха „В. Коларов“ — Комбинат за битови

услуги 2:4, В и К — Аптеч 0:0, предприятите 6:2, ЕМЗ „Ивайло“ — ТПК Сградострой 4:1. Мачът от първия кръг между отборите на Централна ремонтна база (Ледевик) и ТПК „Масив“ е извършен 6:1 за футболците от Ледевик.

(Соб. инф.)

Телевизия

ЧЕТВЪРТЪК — 18 ЯНУАРИ

10.00 — По света и в нас; 10.25 — Гимнастика; 10.30 — Козата „Данка“ — детски филм; 11.05 — Вторият кръг — президентът и поданиците — анимационен филм; 11.35 — Музикален преглед; 11.55 — Алабас; 12.30 — Информационен дневник; 17.10 — В помощ на планинската в армията; „България — страна с героична история, древна култура и цивилизация“ (повторение); 17.40 — Лекция на съвременни проблеми; 17.50 — „Язичек“ — предаване за детата; 18.20 — Бразил за зимните реколти; 18.30 — Зимен концерт — естрадна музика; 19.00 — Новини; 19.15 — Митове; „Български архивни филми“; 19.50 — Лека, весела, детска; 20.00 — „Гранити“ — рецитал по поезията на Д. Еленков; 20.35 — Концерт — народна музика и танци; 21.00 — По света и в нас; 21.30 — Цивилизацията; „Търсене на истини“ (втора част); 21.40 — Баскетбол турнир на армейските кадри; 21.55 — „Клермон Форт“ (Франция) — „Порин“; В пазлата: „На спортния терен“; Предаването на срещата е в процес на утвърждаване. Правя се всичко възможно да се осигури излъчването и на първа част.

ПЕΤЪК — 19 ЯНУАРИ

10.00 — По света и в нас; 10.25 — Гимнастика; 10.30 — „Дядо Мира и дъщеря“ — детски филм; 10.50 — „Часови на родната“ — та журнали; 11.25 — „Ралостта да имаш дете“ — разговор по проблема на раждаемостта; 11.55 — Гости на фестивала „Соборски музикални седмици“ — Дюлаи Рому; 12.10 — Серия „Тукту“; 12.25 — Мелодия на месец; 12.30 — Информационен дневник;

ПРОГРАМА НА ЦЕНТРАЛНАТА СЪВЕТСКА ТЕЛЕВИЗИЯ